

Zborovi su članovi *Unione Società Corali Friulije – Venecije – Giulije*.

Projekt *Il canto Mariano* pokrenut je 2011. godine. Dirigenti

su od mnoštva djela odabrali njih jedanaest, koje zborovi izvode u višeglasju, jednoglasju, *a capella* i uz pratnju orgulja. Također je na repertoaru i

»pjesma u prostoru«, tijekom koje se pjevači raspoređuju po crkvi te tako samo izvođenje daje poseban ugođaj.

www.ika.hr

JELSA (HVAR)

Dijamantni jubilej župnoga zbora sv. Cecilije

Bilo je to davne 1952. godine, kada je u Župu Jelsa, na Hvaru, tada posvećenu sv. Fabijanu i Sebastijanu, a danas uznese-nju Marijinu, za župnog vikara došao mladi svećenik Božidar Medvid, koji je u župu unio nov duhovni zanos i koji je jedno od svojih prvih pastoralnih za-laganja usmjerio na osnivanje Župnoga zbora sv. Cecilije, koji ove godine obilježava dijamantni jubilej svog djelovanja.

Budući da je Božidar Medvid bio rodom iz Jelse, znao je da Župa Jelsa odiše tradicijom i da osobito njeguje tradicijsko pučko pjevanje. Međutim odmah je uočio da joj nešto nedostaje: jedna mlada pokretačka sila – zbor pjevača, koji bi ne samo učio nove pjesme, nego i od starijih pjevača autohtone melodije, koje bi se tako moglo spasiti od zaborava. I donio je odluku da osnuje zbor i da mu ime Župni zbor sv. Cecilije. U tom hvalevrijednom naumu podržao ga je tadašnji župnik Marko Milatić te je uz njegovu potporu došao do željenoga cilja 1953. godine. Zbor je u svojim počecima bio djevojački, a dolaskom muških glasova postaje mješoviti, kakav je i danas. Kao i u većini mjesta gdje

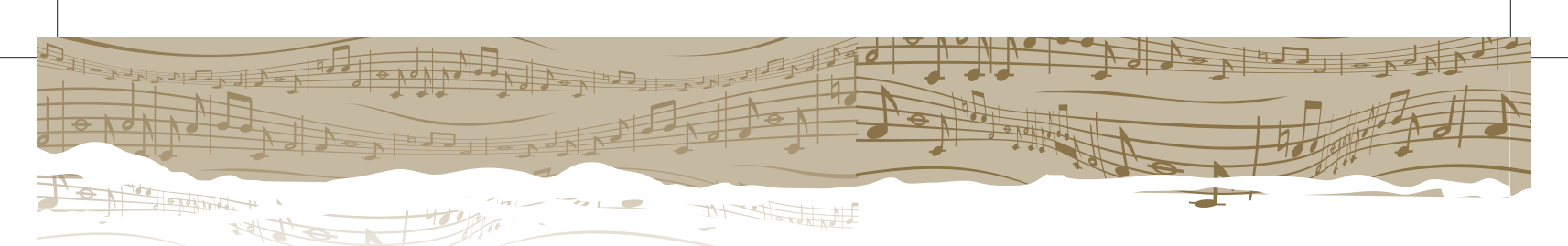

se negovala tradicija, tako i u Jelsi, crkveno su pjevanje predvodili muški pjevači – *kantaduri*. Oni su pjevali »korski«, u svetištu, sjedeći jedni nasuprot drugih s lijeve i desne strane oltara. A kada godine 1927. u Jelsu prvi put dolaze časne sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, jednoj je od njih – sestri M. Korneliji Horvat, bilo povjereni pjevanje i sviranje u župi. Pučki napjevi počeli su se otada izmjenjivati s pjesmama koje je uvježbavala sestra M. Kornelija. Po pričanju živih svjedoka iz tog vremena, sestra M. Kornelija je bila vrlo vješta glazbenica i imala je zapažene uspjehe u župi. A onda je došao rat i godina 1944., kada su komunističke vlasti odvele sestru M. Korneliju u Hvar, gdje su je mučili, ubili

i tijelo joj bacili u jamu. Taj pod-mukli čin ostavlja duboki trag i na župu i na družbu te su iste godine redovnice povučene iz Jelse u Split.

Prema dostupnim podacima, u vremenu djelovanja sestre M. Kornelije ne spominje se zbor pod imenom sv. Cecilije. Tada još nije bilo organiziranoga pjevanja na način kako je to danas, ali zacijelo je to vrijeme kada su stvarani uvjeti da do toga dođe. Dakle sa sigurnošću mogu reći da zbor pod sadašnjim imenom djeluje tek dolaskom Božidara Medvida u Jelsu.

Osobito poštovanje i zahvalnost zbor duguje voditeljima i orguljašima, koji su u skladu sa svojim mogućnostima, koje su nesumnjivo bile velike, sačuvali i prenijeli tradiciju kojom se

zbor diči te uvelike pridonijeli glazbenom životu župe. To su: Jure Belić, svećenik, zborovođa hvarske katedrale, Jovanin Plenković, Tomo Gamulin, Pavo Bunčuga, te Ivo Peronja Polica.

Kako se približavao dan da Božidar Medvid preuzme u Jelsi službu župnika, a u svijesti da neće moći biti istodobno i na oltaru i na koru – organu, on se odlučuje na još jedan potez – na ponovno vraćanje redovnica iste družbe u Jelsu, što je za župnu zajednicu bilo od velike važnosti u svakom pogledu. Taj radosni događaj zbilo se u siječnju 1967. godine. Među redovnicama koje su otada djelovale ili još djeluju u Jelsi bile su i orguljašice i voditeljice zбора: sestra M. Kruna Grgat (1967. – 1969.), sestra M. Virginija Nikolić (1969. – 1971.), sestra M. Aurelina Kutleša (1971. – 1974.), sestra M. Beatrica Bakić (1974. – 1978.), sestra M. Goretti Balić (1978. – 1982.), sestra M. Laureta Đonlić (1982. – 1987.), sestra M. Agneta Đerek (1987. – 1988.), sestra M. Kristijana Ajduković (1988. – 1993.), sestra M. Gracija Akmadžić (1993. – 2004.) i sestra M. Violeta Jukić (2004. –).

Od 1967. do 1987. godine voditelj zбора je Juraj Sumić. Pod njegovim je vodstvom zbor bilježio vrlo zapažene uspjehe, kako u župi tako i na cijelom otoku. Svojom ljubavlju prema crkvenoj glazbi i uz dobru volju pjevača, on je doveo zbor do zavidne razine i proširio mu repertoar.

Svojim odlaskom u mirovinu 2000. godine Božidar Medvid ne zaboravlja zbor, već ga na-

stavlja pratiti svojim molitvama, uvijek sa željom da svojim pjevanjem i dalje promiče slavu Božju.

Božidara Medvida u službi župnika nasljeđuje Ljubomir Galov (2000. – 2004.). Dolaskom toga mladog svećenika u crkveni se zbor uključuje veliki broj mladih. Budući da se Ljubomir Galov posebno posvećivao djeci i mladima, u to vrijeme najbolji otočni dječji zbor bio je upravo u Jelsi. Danas su ta djeca odrasli ljudi i stupovi Župnog zбора sv. Cecilije. Na inicijativu župnika Galova zbor pamti svoj prvi nastup izvan otoka Hvara, i to u Rimu, u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima, te tim gostovanjem otvara novu stranicu svoje povijesti.

Godina 2004. bila je prekretnica i u zboru i u župi. Župa dobiva novoga župnika Stanka Jerčića, a zbor nove voditeljice. Slavko Reljić preuzima mjesto zborovođe, a sestra M. Violeta Jukić mjesto orguljašice. Poseban zadatak koji zborovođa Reljić stavlja pred zbor jest očuvanje zatečenih tradicijskih i obnova davno zaboravljenih napjeva, učenje koncertnoga repertoara, i dakako, daljnje učenje liturgijskih pjesama, što zbor prihvaća s oduševljenjem. Profesionalan način rada s amaterskim zborom, koji sačinjavaju ljudi puni ljubavi prema svetoj glazbi, te svesrdna podrška župnika u njihovu radu, zborovođa je dodatni motiv za još predaniji rad. Nakon prvoga velikog koncerta 2005. godine u katedrali sv. Tripuna u Kotoru, na kojem je zbor dobio neočekivano velike ovacije i pohva-

lu biskupa, samopouzdanje u zboru raste, a tako i želja za još kvalitetnijim radom. Iz godine u godinu on postaje sve bolji te pjevanjem oduševljava i domaće i goste. Hvarski biskup Slobodan Štambuk jednom reče: »Ovaj zbor još uvijek nastoji držati primat u pjevanju u našoj biskupiji.« To i nije baš lako, jer ima još zborova koji izvanredno rade.

Godine 2009. zbor dobiva svoga »menadžera«, prof. dr. sc. Miljenka Kapovića, je-lšanskoga zeta iz Rijeke, koji oduševljen našim pjevanjem, a u dogovoru sa župnikom, počinje organizirati gostovanja diljem domovine. Taj vrlo uspješan dvojac omogućio je zboru predstavljanje korizmenih napjeva te napjeva Velikoga tjedna i procesije *Za križen*, koji su uvršteni na UNESCO-ovu listu svjetske nematerijalne kulturne baštine. Gostovanja su otada svake godine i priređena su 2009. u Rijeci, 2010. u Krku, 2011. u Zagrebu, 2012. u Dubrovniku te 2013. u Đakovu i Vukovaru. Domaćini su redovito biskupi koji i osobno sudjeluju na koncertima. Prigodom posjeta Zagrebu te koncerta u zagrebačkoj katedrali i dojmljivoga govora uzoritoga kardinala Josipa Bozanića, imali su i nezaboravni prijam kod predsjednika Republike Hrvatske dr. Ive Josipovića. Tada im je rečeno da su prvi zbor koji je na Pantovčaku dočekao Predsjednika izvodeći sakralnu skladbu – korizmeni *Puče moj* te odgovor *Klanjamo se teb' Isukarste*.

Slavko Reljić